

INLEIDING

Cyprus, het eiland van **Aphrodite**. Denk je aan Cyprus, dan zie je mooie stranden en een azuurblauwe Middellandse zee voor je. Toch heeft dit eiland, waar volgens de legende de Griekse Godin Aphrodite werd geboren veel meer te bieden. Maar daarvoor moet je wel op pad, het binnenland in, daar vind je het echte Cyprus. Wij willen graag veel vogels zien in de week dat wij op het eiland zijn. Die vinden we aan de kust en in de vele meertjes en rivieren die er op het eiland zijn. Er is het hele jaar, dus tijdens alle seizoenen, iets te beleven op het gebied van vogels. Maar vooral in het voorjaar en de herfst heeft u de grootste kans op veel trekvogels. Dan heb je ook de grootste kans op verschillende vogelsoorten.

Cyprus is een populaire bestemming voor vogelaars van Noord Europa. Zij combineren vaak een vakantie in de bergen of op de stranden met daarnaast vogels kijken op het eiland. Het is een vorm van Eco toerisme, gecombineerd met algemene natuur toerisme, landbouw toerisme en wandel vakanties. De ligging van Cyprus in de Oostelijke Middellandse zee, met Turkije in het noorden, Syrië en Israël in het oosten en Egypte in het zuiden, zet Cyprus op één van de belangrijkste migratie- of trekroutes over de Middellandse zee. Bovendien is het een belangrijke rust- en "bijtank" plaats voor veel soorten die vliegen tussen hun broedgebieden in Europa en Azië en de overwintering gebieden in Afrika en het Midden Oosten. Ieder jaar moet deze groep vogels deze gevaarlijke reis maken.

Het aantal trekvogels maakt een belangrijk deel uit van alle vogelsoorten die regelmatig op Cyprus gezien worden. Al deze soorten staan op een lange "Cyprus vogellijst". Er staan bijna 400 soorten op deze lijst. Van deze 400 soorten zijn er maar 57 standvogels, deze vogels komen altijd voor op het eiland. En ongeveer 30 soorten trekvogels broeden zo nu en dan op Cyprus. Het aantal vogels dat een stop maakt op het eiland in het voor- en het najaar, is overweldigend, omdat letterlijk miljoenen vogels het eiland aandoen en passeren. Voorjaarmigratie begint al halverwege maart, afhankelijk van hoe het weer is. Het gaat door tot midden mei. Herfstmigratie begint vroeg in augustus, maar sommige steltlopers nog eerder en gaat door tot ver in oktober. De meeste jaren is er een aanzienlijke roofvogeltrek. Op Cyprus overwinteren ongeveer 120 soorten, waarvan de Flamingo de bekendste en belangrijkste is. Verder nog vele Noord Europese zangvogels.

Zangvogels zijn de grootste groep vogels. 110 families met ongeveer 5.000 soorten. 60% van alle vogelsoorten op de wereld zijn zangvogels. Zoals hun naam al weergeeft kunnen deze vogels vaak aangename klanken produceren. Hun syrinx is erg goed ontwikkeld en vergelijkbaar met onze stembanden. 7 spieren "sturen" de syrinx. Een ander kenmerk is de stand van hun 4 tenen. Drie naar voren en 1 naar achteren. Dit geeft hun de mogelijkheid om op een tak te kunnen zitten. Ze klemmen de tenen (automatisch) om de tak. De naam "passeridae" is afgeleid van Passer Domesticus, de wetenschappelijke naam van de Huismus. Vanuit het Latijn vertaald betekent Passer kleine vogels. De volgende soorten zijn vooral in het voorjaar te zien: Cyprus Grasmus, Cyprus Tapuit, Zwarte Frankolijn, Smyrnagors, Maskerklauwier, Scharrelaar, Sporenkievit, Vale Gier, Steppiekiekendief, Citroen Kwikstaart, Breedbekstrandloper, Kleine Torenvalk, Vorkstaartplevier, Rüppells Grasmus, Kuifkoekoek, Baardgrasmus en Grauwe Kiekendief.

Dat Cyprus een belangrijke plaats voor vogels is blijkt uit het volgende. Bijna 400 vogelsoorten zijn er waargenomen. Er 57 soorten als standvogels, 155 soorten als regelmatige trekvogels waarvan 94 alleen maar trekvogels. 61 soorten zijn voornamelijk winter "bezoekers", maar er zijn toch 127 soorten die tijdens de winter op het eiland gezien kunnen worden. Soorten die alleen in de zomer komen om er te broeden zijn er toch nog 28 in totaal. Ongeveer 100 miljoen vogels komen via Cyprus tijdens de vogeltrek in het voorjaar. Tijdens de najaarstrek zijn dit er nog veel meer, namelijk 150 miljoen. Op het eiland komen twee endemische soorten voor. De Cyprus Tapuit en Cyprus Grasmus. Dat zijn vogels die alleen op Cyprus broeden, en nergens anders op de wereld. Het hebben van deze unieke vogels maakt duidelijk (of laat zien) hoe belangrijk Cyprus wereldwijd is voor vogels. Cyprus heeft niet alleen twee endemische soorten die uniek zijn voor het eiland, maar ook vier andere soorten die wetenschappers "endemische ondersoorten" noemen. Dat betekent dat, hoewel je deze soorten ook in andere landen kunt vinden, deze vier soorten significant verschillen van die op het vaste land van Europa. Het zijn:

1. Cyprus Kortteen Boomkruiper
2. Cyprus Zwarte Mees
3. Cyprus Gaai
4. Cyprus Dwergooruil

Centraal gelegen op Cyprus ligt het Troödosgebergte, dat een groot deel van Cyprus beslaat. Niet heel hoog, de hoogste top ligt op nog geen 2000 meter, maar toch hoog genoeg om in de wintermaanden sneeuw te “verzamelen”. Hier kun je in de winter zelfs skiën en dat verwacht je niet op dit verder zo mediterrane eiland. Wandelaars en natuurliefhebbers kunnen volop genieten in het gebergte: hier zijn bossen, natuureservaten en veel bijzondere planten en struiken, weelderig groen en als je goed zoekt, verborgen watervallen. Bovendien is het er in de zomermaanden heerlijk koel. Tussen al dat natuurschoon liggen diverse schilderachtige dorpen met smalle straten, steegjes en mooie kerkjes. En als je dan toch in het Troödosgebergte bent, mag een bezoek aan het “beroemdste klooster van Cyprus” niet ontbreken. Het is even een klim naar het duizend jaar oude Kykkos-klooster, maar het is de bochtige route er naartoe meer dan waard.

Om kennis te maken met het echte Cypriotische leven, moet je niet in grote hotels gaan zitten. Veel authentieker is het om bij kleinschalige, traditionele accommodaties een nacht te blijven slapen. En die vind je onder meer in de dorpjes in het Troödosgebergte. In Omodos kun je al slenterend door de steegjes allerlei zelfgemaakte spullen kopen en een bezoek brengen aan het wijnmuseum of het klooster dat midden in het dorp staat. Als je door Agros wandelt of rijdt, kan het zijn dat je een zoete geur ruikt. Dat komt door het rozenwater wat ze hier produceren. Of je ruikt de snoepfabriek, waar je allerlei traditionele lekkernijen kunt kopen. En zo heeft elk dorpje wel iets bijzonders, al was het maar omdat het lijkt of de tijd er heeft stil gestaan. En dat de tijd heel ver terug kan gaan, blijkt wel uit het gegeven dat je op Cyprus één van de oudste steden ter wereld kunt bezoeken. Negenduizend jaar geleden woonden er al mensen in Chirokoitia. Tegenwoordig is het een archeologische site waar je nog een goede indruk krijgt van hoe de mensen toen leefden, ook omdat men een aantal typerende ronde huizen hebben gereconstrueerd. De nederzetting van Chirokoitia is gelegen op de helling van een heuvel in de vallei van de Maroni rivier richting zuidelijke kust van het eiland en ongeveer 6 km van de zee. Ook een Griekse godin heeft op Cyprus haar sporen nagelaten: Aphrodite. Volgens de legende werd de godin van de liefde en schoonheid op Cyprus “geboren” vanuit de golven, het zeeschuim, op een rots in de zee vlak voor de kust bij Paphos. Of het nu waar is of niet, de Cyprioten zijn trots op hun godin en vernoemden niet alleen de rots naar haar maar noemden ook hun land liefkozend “het eiland van Aphrodite”.

Dag 1: dinsdag 19 april

Alle 7 deelnemers zijn meegekomen naar Cyprus. Ook is alle bagage meegegaan in het vliegtuig. Er zijn 2 bekenden bij die al op een eerdere reis met mij op stap waren. Om 12.15 uur laden we alle bagage in de bus. Daarna op stap naar het hotel om even de spullen op de kamers te brengen en ons op te frissen. We rijden om 13.30 uur naar de meertjes vlak bij het hotel. Bij de eerste stop bij het meertje blijkt dat Elly haar statief vergeten is op haar kamer, die zij nodig heeft om de camera stil te houden. Geen probleem om dat nog even op te halen want we zijn nog vlakbij het hotel.

Er vliegen een paar Gierzwaluwen over. Er vliegen ook een paar bijna witte sterns ver weg. Nu nog moeilijk te herkennen. Als ze dichterbij komen zijn het Lachsterns. Een zwarte snavel en een zwarte kopkap die ver doorloopt tot in de nek. De eerste indruk is een geheel witte stern zonder enige tekening op het lichaam. Deze vogel hebben we vorige week niet gezien. Dit is ook voor Cyprus een mooie waarneming. De vogel broedt in kleine aantallen op het eiland.

Op het kleine strandje een Strandplevier met zijn bruine schedel. Deze kleine vogel is moeilijk te zien tussen de begroeiing. Ook een paar Kleine Zilverreigers. Achter in het meer zitten een stuk of 10 Kemphanen. De Flamingo's staan dichterbij dan vorige week. De jonge vogels hebben een zwart-witte tekening. Deze vogels zie je in het hele Middellandse zeegebied. Er vliegen een aantal meeuwen over die we allemaal “uitschelden” voor Audouins meeuwen. Die Audouins meeuwen vliegen er wel, maar er vliegen ernaast ook een paar meeuwen die ik eerst determineer als Geelpootmeeuwen. De gele poten zijn duidelijk te zien, maar ze hebben minder wit op de uiteinden van de ondervleugel en meer zwart. De achterrand van de vleugel is wel helemaal wit. We kunnen de snavel niet goed zien, maar die lijkt donkerder. Ik maak een paar foto's.

Nu ik tijdens het schrijven van het verslag, de foto's goed bekijk, klopt die waarneming niet. Deze meeuwen hebben wel gele poten en een erg kleine witte spiegel op het einde van de onder vleugel, alleen op de buitenste handpen. Ook het zwart is groter dan bij een Audouins meeuw. De manier van vliegen is ook iets anders. Het zijn Armeense meeuwen die in de late winter hier nog op Cyprus verblijven. Ze broeden op diverse plekken ten Noord- Oosten van Cyprus, ergens in Rusland.

Er wordt een vogel gezien, maar wat het is, daar verschillen de meningen over. Ik heb de vogel niet gezien. Namen als Roodborsttapuit, Paapje en Gekraagde Roodstaart worden genoemd. Welke het was zal altijd een raadsel blijven. We horen in de verte steeds knallen. Op het vliegveld worden de vogels met geluid verjaagd. Een vogel in een struikje is te ver weg om te determineren. Ook niet met de telescoop. Pas als het wegvliegt zie ik dat het een Kuifleeuwerik is. De politie komt ook weer even langs. Bekende gezichten van vorige week toen ze herhaaldelijk langskwamen. 14 dagen geleden was er een "nepkaper met een nepbom" op het vliegveld gearresteerd. Ik heb mijn vogelboek nog in de hand, en toen ze dat zagen en een praatje maakten was het in orde. Op het moment dat we weg willen, vliegt een Wielewaal over. Ook een "gewone" merel vliegt over. In het veld op de graanstoppel Sporenkievit. Ria ziet in een struik een Grauwe Klauwier zitten. We rijden naar het kunstmatige meertje. Daar gaan we in de vogelkijkhut zitten.

Veel Wilde eenden, Tureluurs, één steltloper lijkt een Poelruiter, maar het is te ver weg om dat definitief te zeggen. Ook een tiental Sporenkievit op de dijk die rondom het meertje ligt. Veel kleine steltlopers, te ver weg om te determineren. Ook het licht is nu niet mooi, omdat we tegen het zonlicht in kijken. De Sporenkievit is heel mooi te bewonderen in de telescoop. Dodaars, Tureluurs en Oeverlopers. Een Oeverloper is heel vies en daardoor is de veertekening niet te zien.

Dan is determinatie op het gedrag belangrijk. Bij deze vogel is dat helemaal niet moeilijk, omdat alleen hij/zij dit specifieke gedrag vertoont nl. vliegen met stijve vleugels laag boven water en vaak wippen met de staart. Enkele deelnemers wandelden vanaf de weg naar de hut en zagen een vrouwtje Grauwe Klauwier en een Graszanger. Dit erg kleine vogeltje is vaak te herkennen aan de roep die hij/zij maakt tijdens de golvende zangvlucht. In de verte veel kleine steltlopers. Het lijken Bonte Strandlopers, maar niet goed te determineren.

Ook Kemphanen bij de kant van het meertje langs. Iemand ziet een vogel en "stuurt" mij met de telescoop waar ik moet zijn. Bij het groene pomphokje, bij de Bonte Kraai, naar links gaan en dan bij de Wilde eenden, eerst 2 Dodaars en dan het kleine, licht gekleurde eendje wat hij bedoeld. Zo groot als een kuifeend. Het is een vrouwtje Witooogend. Een van de meest bedreigde eendensoort in de wereld.

Er vliegen veel bosruiters over. We staan nu bij het achterste plasje. Een Engelse mevrouw vertelde dat ze veel Breedbekstrandlopers zitten. Ik zie wel Kleine Strandlopers en Dwergstern met het witte voorhoofd, maar helaas geen Breedbekstrandlopers. Ook weer Kemphanen en Bonte Strandloper met een zwarte buik. De rug tekening is, net als bij een Kemphaan, met grove vlekken op de rug.

Plotseling gaan alle vogels de lucht in. Meestal een teken dat er een roofvogel in de buurt is. Ook een Poelruiter vlak achter de begroeiing. Deze vogel heeft een lange en heel dunne, soms iets opgewipte, snavel. Meestal valt hij of zij niet op tussen andere steltlopers. Ze

staan wel heel hoog op hun geelachtige poten. Met de telescoop zie ik een voor mij onbekende kleine plevier op het strand. Ik moet het boek erbij pakken om zeker te weten dat het wel een Woestijnplevier is. We bekijken deze vogel eerst door de telescoop. Niemand van de deelnemers, ook ik niet, heeft deze vogel eerder gezien. Als iedereen de vogel goed bekeken heeft door de telescoop gaan we wat dichterbij kijken. De deelnemers lopen eerst over de weg er heen en ik neem de bus mee. Daarna gaan we het strand op.

Als een aantal deelnemers met mij al in het veld zijn hoor ik van een van de deelnemers dat Ria gevallen is. Ze ging bij de dijk, ca. 1 meter, naar beneden en daar was het wat glad en onregelmatig. Ik bekijk de pols en het lijkt goed, maar ze klaagt wel over pijn. Afwachten. Hopelijk alleen wat verstuikt.

We scharrelen langzaam richting de mysterieuze, maar mooie plevier. Stoppen en observeren. Steeds voorzichtig een stukje verder, enzovoort. Met z'n allen het boek erbij en de verschillen opnoemen. De witte bef en het witte voorhoofd zijn duidelijk te zien door de telescoop. Als we de Woestijnplevier allemaal bekeken hebben, gaan we nog wat dichterbij. We zijn zeker nog 75 meter van het beestje verwijderd als hij, de vogel is aardig oranjebruin, wegvliegt. Ik had wat foto's gemaakt, maar van ver weg en helaas niet scherp. De vogel is zo groot als een Bonte Plevier. Later deze week belt Melis op om te vragen hoe het gaat. Ik vertel hem van de Woestijnplevier en hij zegt

dat deze vogel regelmatig op Cyprus gezien wordt.

We gaan naar het hotel waar we om ca. 18.00 uur zijn. Ria zegt dat ze graag naar een arts wil. In het hotel krijg ik het adres van een arts in het dorp. We gaan eerst naar de dokter in het dorp. Het was even zoeken, maar hebben het adres wel gevonden. De arts kijkt maar kort naar haar pols en zegt dat ze naar het ziekenhuis in Larnaca moet. Daarna eerst maar eten.

Ria en ik gaan samen rond 19.00 naar het ziekenhuis en vinden dat snel. Inschrijven en wachten. De wachtkamer is schamel. Een paar losse stoelen en bankjes en net buiten de voordeur ook een paar stoelen waar patiënten op zitten. Het is mooi, warm weer, dus dat kan prima. Er wordt vrij snel een foto gemaakt en daaruit blijkt dat er een scheur in het bot zit. De arts, die moet beoordelen of er gips omheen moet, is aan het opereren en daarop wachten duurde wat langer. Maar ze leggen er toch een kundig verband met gips omheen. Pas om 22.40 uur zijn we terug in het hotel. Thuis gaat Ria weer naar de arts. Als ik haar een paar maanden later bel is alles weer geheeld. Vandaag 98 km gereden. Maar liefst 43 vogelsoorten gespot vandaag.

Dag 2: woensdag 20 april

Het is 05.55 uur als ik naar buiten kijk. Mooi weer en de zon komt bijna op. Rustig weer, absoluut geen wind. Als ik om 06.30 uur buiten ben, zie ik een Torenvalk op een hoek van het hotel zitten. Arie vertelt later dat er een nest van de Torenvalk op het dak is. We gaan met de auto op stap naar het meertje waar we gistermiddag ook waren en waar de Woestijnplevier zat. Ter plekke hoor ik van alle kanten vogels roepen. Wel een stuk of 7 Zwarte Frankolijnen roepen naar elkaar. We zien wel een mooie Frankolijn in de telescoop aan de overkant van het water zitten.

Wat Bonte Kraaien en Grasmussen. Ook veel Zwaluwen foerageren boven de plas. Een Koekoek roept in de verte en enkele Kuifleeuweriken scharrelen op de graanstoppel op zoek naar voedsel. Veel Kemphaantjes aan de oever op zoek naar voedsel. Een Sporenkievit vliegt vlak voor ons langs. Rechts een foto van een Sporenkievit. Foto gemaakt in Gambia. Je ziet nu ook waar de vogel zijn naam aan te danken heeft. Duidelijk zijn de 2 uitstekende sporen te zien op de voorkant van de vleugelbocht. De grote witte wangvlek is goed te zien. Als de vogel vliegt maakt hij of zij

altijd veel kabaal. De Poelruiter is er ook nog. Groenige, lange poten en een heel dunne snavel. Een Cetti's zanger laat zich duidelijk horen. Boven op een houten stroompaal zit een mannetje Zwarte Frankolijn. Die heeft een mooi uitzicht over de landerijen en kan zijn rivalen goed in de gaten houden. Deze vogel zie je ook roepen. Het is nog een beetje fris en als hij zich laat horen zie je de "waterdamp" adem uit zijn bek komen. Toen ik deze vogel op de hoge paal zag zitten dacht ik niet dat het een Zwarte Frankolijn was. Niet verwacht dat hij op die plaats gingen zitten. Het is een vogel die eigenlijk altijd op de grond leeft.

Nu eerst maar ontbijten. Na het ontbijt stoppen we bij het meertje ongeveer 1 km van het hotel. Hier nog steeds de Flamingo's. Ze staan ook nu mooi dichtbij. Daarna gaan we op stap naar de Kiti dam. Daar zijn we om 10.25 uur. Hier ook Grauwe Klauwier. Onderweg ook Putters, Groenlingen en Eksters.

Bij de oude boerderij, gestut met balken, zoeken we naar Steenuiltjes. Maar helaas zien we die niet. Het hoge riet heet Pijlriet. Goed te gebruiken als hengel. Er zingt een Kleine Karekiet achter ons.

We gaan hier ook koffiedrinken. De Eucalyptusbomen of Gumtrees bloeien mooi roze. Deze bomen zijn hier geplant, want van oorsprong komen ze niet voor op Cyprus.

Als we wat rondwandelen zie ik wat bewegen en fladderen in een boom. Ik roep de deelnemers en zeg Duiven of Kraaien. Maar we kunnen meer niets vinden.

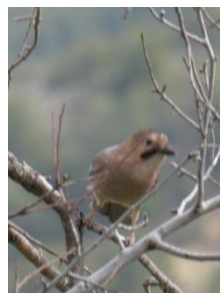
Totdat een jonge Ransuil zijn kop tussen de bladeren uitsteekt. Het nest van een kraai zien we later ook. Ransuilen maken zelf geen nest, maar kraken vaak een oud kraaiennest.

We rijden verder en slaan bij een groot groen bord rechtsaf een landbouw gebied in. Dit is een secundaire grindweg. Bij een grote paardenstal veel Spaanse Mussen. We rijden dezelfde binnenweg als vorige week. Toen zagen we hier wel een stuk of 10 Grauwe Kiekendieven. Nu helemaal geen enkele van deze mooie vogel. Wel zo nu en dan een Torenvalk en mussen. Wat mij opvalt dat ik hier nog geen Spreeuwen gezien heb. In een dorp kopen we eerst een ijsje. Om 13.30 uur vertelt een thermometer aan een winkel dat het 33°C is in de zon. Het ijsje smaakt daarom ook extra lekker. We rijden naar de plek waar de Vale Gieren rondvliegen. Deze Gieren zijn uit Griekenland en Spanje gehaald.

De Vale Gieren van het eiland hadden allemaal het loodje gelegd door gif en een schot hagel. Nu het herintroductie programma loopt, zijn er weer Vale Gieren. Enkele gieren waren te tam en konden niet of bijna niet vliegen. Die plukten de konijnen bij de mensen uit de tuin. Deze vogels zitten nu vast op het gierenstation. Met deze "gehandicapte" dieren wordt gefokt om de populatie weer te laten groeien. Hier ook Cyprus Tapuit en Roodstuitzwaluwen.

Het nest van een Roodstuit zwaluw lijkt op een halve kruik en is altijd onder een overhangende rots of brug gebouwd. Hiernaast een foto gemaakt op Lesbos.

Vlak bij een vuilstortplaats gaan we lunchen. Onder de hoge brug zoeken we naar nesten van de Huiszwaluwen, we zien ze bezig met het renoveren en vernieuwen van hun nesten. Hier ook een Cyprus tapuit. Om 16.30 uur zijn we bij het Troödos hotel. Ik koop weer wat lekkere gezoete nootjes in een klein winkeltje. We gaan daarna wandelen bij het hotel. We zien Cyprus Zwarte Mees, Cyprus Tapuit en de Cyprus Gaai. Wat het verschil is tussen onze Gaai en de Cyprus Gaai is mij niet duidelijk. De ondersoort Atricapillus uit het midden oosten heeft wel een lichte zwarte pet. Maar ik heb die zwarte pet hier niet gezien. Ik heb alleen de Gaaien gezien met een lichte, gestreepte pet.

Ook komt er een Eleonora Valk voorbij vliegen. Die had ik hier niet verwacht. Meestal zie je deze valk bij de kust. Dit is een slanke, middelgrote valk met lange smalle vleugels. Opvallend is de lange staart. Er zijn heel donkere en heel erg licht gekleurde vormen bij deze valk.

Een Maskerklauwier scharrelt in een ceder boom. Later zien we meer van deze vogels bij het hotel. Als we via een paadje naar beneden wandelen, zien we het echtpaar Maskerklauwier druk bezig met materiaal slepen. Ze hebben takjes in de snavel. Het mannetje heeft een waas over zijn linker oog. Staar of een beschadiging? We zullen het nooit weten, maar waarschijnlijk het laatste. Het echtpaar zoekt takjes op de grond. We zien het nest in een boom zitten. Uit het nest steken papieren zakdoekjes, en allemaal "rommel" lijkt het. Dit verzamelen van rommel of afval dat door mensen is weggegooid, wordt als nestmateriaal gezien. In Nederland zien wij dat vaak bij Meerkoeten in steden.

Corinne ziet weer Gaaien. Allemaal streepjes op de kop en een donkerder kop zegt ze.

Als het donker wordt en iedereen zich wat opgefrist heeft nemen we een borrel of een kop koffie in ons hotel. Het is 18.30 uur geworden als we aan de borrel gaan en sommigen maken aantekeningen van deze dag. Daarna aan de warme maaltijd. Omdat er niet veel mensen waren moesten we ons diner bij binnenkomst bestellen. Het eten is weer voortreffelijk na zo een spannende en vermoeiende(!) dag. Nee hoor. Ria heeft soms wat hulp nodig bij het snijden van vlees of vis. Maar gelukkig kan ze de reis wel helemaal meemaken. Ik haal en breng bij elk hotel haar koffer van of naar haar kamer.

De geserveerde vis heet Tsipoúra. Dit is een zeevis van de brasemfamilie. *Sparus aurata* of Goudbrasem. Soms ook Dorade Royal genoemd. Tussen de ogen is een goudkleurige streep, vandaar de naam. De vis komt voor in de Middellandse zee, maar wordt ook gekweekt. Ze leven tot op een diepte van 150 meter. Ze eten plantaardig materiaal maar ook schelpdieren en vis.

Tijdens de wandeling voor het diner hoorde ik steeds een Dwergooruil roepen. Na het diner ga ik met Atie naar buiten om te luisteren naar de Dwergooruil. Helaas kunnen we die in het donker niet vinden, maar wel horen. Vandaag hebben we exact 100 km gereden en 24 nieuwe soorten gezien.

Dag 3: donderdag 21 april

Het is 06.30 uur als ik de spullen in de bus gelegd heb. Ik ga even op de deur van Ria kloppen of ze ook mee gaat wandelen. Nee, deze keer niet. De Oostelijke Vale Spotvogel zit nog steeds op dezelfde plaats te zingen. Een riedel die continue herhaald wordt. Een Winterkoning zingt de longen uit zijn kleine lijfje. De Cyprus Tapuit zien we en we horen een Hop. Vale Gierzwaluwen "gieren" door de lucht. Ze nestelen onder de dakranden, want daar zien we ze regelmatig onder duiken. Een Merel zingt in de verte.

Het is fris buiten en de lucht trekt helemaal dicht. Volledig bewolkt en grijs. De vlaggen staan strak aan de vlaggenmast. Een Cyprus Zwarte mees, Koolmees, Gaai, Europese Kanarie en Kraaien.

Om 09.10 uur gaan we op stap. Direct naast het hotel opnieuw een Cyprus Tapuit. Nee, het zijn er twee. Mannetje en vrouwtje. Het vrouwtje is veel fletser gekleurd dan het mannetje. Betere schutkleur tijdens het broeden. We rijden naar het radarstation boven op de Olympusberg. Weer een Oostelijke Vale Spotvogel op het hek van de basis. Later zit de vogel in een struik. Het is een kleurloos vogeltje, dat vooral aan de zang te herkennen is.

We zien mooie paarse bloemen. Holwortel of *Corydalis cava*. Atie weet de naam gelukkig. Dus later meer informatie op Wikipedia opgezocht. Het is een plant uit de papaverfamilie. Ze bloeien vroeg in het jaar. De kleur van de bloem is afhankelijk van de groeiplaats. Wanneer een insect op de zijdelingse bloembladen gaat zitten, veren ze naar beneden waardoor de meeldraden naar buiten buigen en het stuifmeel op het insect deponeren. De plant komt van origine in Midden-, Oost- en Zuid Europa in het wild voor. De soort is in Nederland ter verwildering aangeplant op onder meer verschillende landgoederen. Ze wordt tot de stinsenplanten gerekend.

Het Troödos gebergte is op zijn hoogste punt 1952 meter. Er zijn hier ook skiliften. In de winter kan hier tot 3 meter sneeuw vallen.

We halen lunchinkopen bij de grote rotonde waar we afslaan naar het Kykkos klooster, dat nog 22 km is van hier. De thermometer geeft 19 °C aan. Vanmorgen was het een graad of 8-9. Hier is het druk. Veel kleine winkeltjes op een belangrijk kruispunt. We volgen de E 912.

We gaan naar het Kykkos klooster. Dit is het bekendste Cypriotisch-Orthodoxe klooster van Cyprus. Er komen heel veel Russen dit klooster bezoeken, omdat het voor hen een heilige plaats is. Het Russische Orthodoxe en Grieks Orthodoxe geloof hebben dezelfde oorsprong. De Russen volgen de Gregoriaanse kalender, terwijl de Cyprioten de Juliaanse kalender

gebruiken. Het klooster is erg rijk en heeft vele kunstschaten. Het klooster heet eigenlijk Iera Moni tis Panagiotou Kykko. Het ligt op 1318 meter hoogte in het Troödos gebergte. Je mag er niet in met blote armen, dus een purperen "soepjurk" aantrekken als je naar binnen wilt.

We rijden over een prachtige weg met veel haarspeldbochten en fantastische uitzichten. Onderweg lunchen we. Om rustig te kunnen zitten klimmen we over de vangrail. Maar er vliegen hier ook mooie vlinders, en die moeten eerst op de gevoelige plaat vastgelegd worden.

We vertrekken om 12.40 uur bij het klooster, op weg naar de kust. Dit stukje cultuur moet in dit programma blijven zeggen de deelnemers. De geschiedenis van dit klooster gaat terug tot het stichtingsjaar 1000. De huidige gebouwen zijn ca. 200 jaar oud. De eerste president van Cyprus (1960-1977) was aartsbisschop Makarios III. Hij was in 1926 monnik in het Kykkos klooster. In de bergen boven het Kykkos klooster ligt het graf van Makarios III. Iemand ziet een Gaai met een hagedis in de snavel. Iedereen moet eten om in leven te blijven en Gaaien zijn alles eters. We gaan naar Neo Goria, een nieuw dorp aan de kust. Hier zijn we om ca. 15.00 uur. Inchecken en opfrissen. We gaan de benen even strekken. Overal zien we hoopjes aarde op de grond. Hierin zit de larve van de Mierenleeuw. Deze vraatzuchtige larve vangt bodem bewonende insecten. Vooral mieren tuimelen in zijn val.

We rijden nog wat in de omgeving, over een binnenweg via Pelatousa, een klein dorpje vlakbij Polis. In de struiken een Kleine Zwartkop die niet alleen zijn zang, maar ook het "getik", laat horen. Op de elektriciteitsdraden zitten Groenlingen en Maskerklauwieren. De Grauwe Gors laat zijn eentonig liedje horen. Hier ook 2 Kuifkoekoeken. Ze vliegen voor de bus langs. Die zitten vaak op elektriciteitsdraden. Later zien we er nog 2. Totaal 2 of 4 stuks? Dit zal altijd een raadsel blijven.

Iedereen heeft een kamer gekregen in het hoofdgebouw. Jan, Arie en ik zitten in een villa, 5 minuten lopen van het hotel. Het hotel is volledig bezet en deze villa's worden in noodgevallen gebruikt door het hotel. Rondom het hotel kun je mooi wandelen. Er is ook een Wielewaal gezien. Om 19.00 uur drinken we wat op het terras. Het wordt 's avonds al wat frisser, dus de trui kan wel aan. Er zitten Boomkikkers in de Strelitzia verteld een bezoeker van het hotel. We eten ook op het terras. Het is hartstikke donker maar nog steeds een aangename temperatuur buiten.

Ik ben om 22.00 uur op mijn kamer. Nog even kijken op de kaart welke route we morgen gaan rijden. Opvallend is dat ik voor de ramen geen gordijnen heb. Ik "woon" in het souterrain en iedereen kan zo vanaf de straat naar binnen kijken. We waren om ca. 15.00 uur bij onze overnachting plek "Aphrodite Beach Hotel". Dat ligt aan zee. Een fantastische locatie. Vandaag komen er 13 nieuwe vogelsoorten bij. 109 km gereden.

Dag 4: vrijdag 22 april

Als ik 's morgens om ca. 06.30 uur bij het hotel wandel, zitten 2 Wielewalen te zingen in een hoge boom. Verder Groenlingen, Mussen en veel Zwaluwen. Het is opnieuw prachtig mooi weer. Licht bewolkt, maar de zon schijnt al volop. We gaan aan de overkant van de weg wandelen. Hier is een mooi pad de heuvels in. Ook hier, als we het pad op wandelen: Kleine Zwartkop, Wielewalen, Groenlingen, Graszanger en een luid zingende Oostelijke Vale Spotvogel. En een Bonte kraai hoog in een boom.

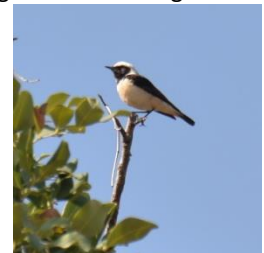
We horen Bijeneters overvliegen, maar we kunnen ze helaas niet vinden. Ook een gewone Zwartkop zingt zijn mooie liedje. Ik hoor ook een geluid van een hoenderachtige. Maar wat het is? Atie vindt weer een Kappertjes plant die bloeit. Wat is het toch een mooie bloem in de knop die je "op eet". Zie foto bij dag 6.

Nog meer Wielewalen in de grote boom als we de spullen in de bus laden. Deze vogels zijn nu volop op trek, want we zien ze vaak. Ook Groenlingen en een Muurhagedis. We gaan naar de bronnen van Aphrodite. Daar wandelen we op het terrein van de camping. We zien de zee en een mooie baai. Hier verschillende Cyprus Tapuiten, Mussen en Groenlingen.

Ook een gekraagde Roodstaart wordt gezien evenals Koolmezen, Kleine Zwartkop en een valk die we niet kunnen determineren omdat die maar heel kort te zien is. Opnieuw een Oostelijke Vale Spotvogel en een Torenvalk die langs komt "zweven". Eksters zie je ook vaak tijdens deze reis en ook Roodstuitzwaluwen. We gaan ergens een stil weggetje bij een grote silo in om te lunchen. Mijn sms gaat over. Een berichtje van burgernet dat er iemand vermist wordt in de buurt van Sneek.

We zien 2 Hoppen naast de bus vliegen. Opeens loopt er een paartje Aziatische Steenpatrijs voor de bus op de koffieplek. Maar we zien dat zij erg onrustig zijn. De Aziatische Steenpatrijs vliegt op maar hij/zij vliegt niet ver weg. Als we een plekje zoeken waar we kunnen zitten, zien we ook kleine jongen lopen. Natuurlijk wil hij/zij haar jongen beschermen. We gaan dan ook snel van deze plaats weg. Even later zien wij een oudervogel, die ongezien terug geslopen is in het lange gras, met een sliertje erg jonge kuikentjes, van ongeveer 1 of 2 dagen oud, achter zich aan weglopen. Later vertellen enkele deelnemers dat ze dachten dat het muizen waren die ze in het gras zagen lopen, toen ze een zitplaats zochten om koffie te drinken. Toen ik in de bus stapte zag ik in het gras een dood kuikentje liggen. Alle patrijsachtigen drukken zich tegen de grond, om een predator te ontlopen.

Waarschijnlijk heeft iemand van onze groep het kuikentje niet gezien en is er zonder zich ergens van bewust te zijn, op gaan staan. Maar wij hadden ook niets zien bewegen in het lange gras. Zodra wij ons ervan bewust waren dat er kuikens liepen zijn we snel weg gegaan. De oudervogels roepen onophoudelijk, ook nu we al een eind bij hen vandaan zijn. Ze roepen hun jongen. We zien een oudervogel wel terug vliegen onze richting en niet ver van ons in het lange gras landen, dicht bij de plek waar wij de kuikens zagen. Als we aan de koffie zitten loopt er plotseling een Aziatische Steenpatrijs met 9 kuikens in een sliertje achter zich aan het lange gras uit en over het pad. Maar deze kuikens zijn groter, minimaal een week oud. Het zijn dus 2 koppels oudervogels die toevallig hier vlak bij elkaar zaten.

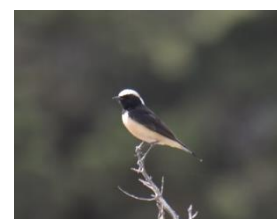

Om 12.45 uur gaan we verder. We zijn eerst het veld in gewandeld, want Arie dacht een Roodmus te zien. Die komt hier niet voor. De dichtstbijzijnde broed- en overwintering plaats is zeker 1.000 km vandaan. Maar je weet het nooit met vogels. Ze hebben vleugels en ze houden zich niet altijd aan door ons bedachte of verwachte grenzen. We rijden een weg in, maar niet de juiste. Er is een zandafgraving en grote borden met explosiegevaar. Hier moeten we niet zijn. Er zitten wel een paar kneutjes op een elektriciteitsdraad. Een Arendbuizerd staat hoog in de lucht bijna stil. Heel mooi te zien. De rosse, bruinachtige -door het zonlicht mooi beschenen- staart is prachtig

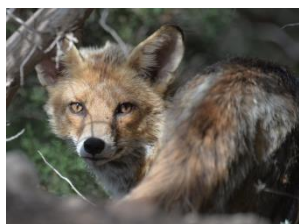
te zien. We staan wel een beetje op een heuvel op de doorgaande weg. Maar we staan goed aan de kant van de weg. Er komen ook 2 Eleonora valken overvliegen.

We zoeken een plekje om te lunchen. Ik sla willekeurig een weggetje in bij een dorp. Het dorp heet Drousheia. Het is 13.50 als we de lunch op hebben. Hier is een grote rotsformatie waar we allemaal een plekje bij in de buurt zoeken om de lunch te nuttigen. Er komen weer Eleonora valken over, Bijeneters horen we, maar zien we nog niet, Roodstuit zwaluwen, Rots zwaluwen en een Wielewaal zingt in de verte. We dachten een Steenuiltje te zien. We rijden een pad in en de weg houdt gewoon op in een wijngaard. We komen bij de kust vandaan en zien een Klapetekster en Roodkopklauwier. Ook veel Kauwtjes hier.

Olijfbomen zijn heel fotogeniek en sommige bomen zijn honderden jaren oud. We rijden een pad in wat, achteraf, een heel slecht wegdek blijkt. Het is een secundaire weg met rotsen, gaten, keien. Een zeer slecht wegdek dus.

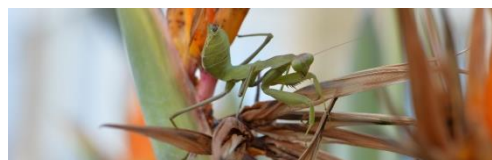
Mijn passagiers hebben het niet gemakkelijk achterin. Ik wist niet dat het wegdek zo slecht was, anders was ik hier nooit ingereden. We hebben over het Akama schiereiland gereden, nou ja meer gehobbeld. Wel heel mooie Cyprus Tapuiten op korte afstand van de bus.

Onderweg roept Elly plotseling "een vos". Ik rij nog een stukje door omdat ik denk dat ze een dode vos zag liggen. Maar ze zegt dat een levende vos is, die direct naast de weg zit. Dus in de achterraut en ja hoor, 5 meter naast mij een vos. Lag die te slapen toen wij er langs reden en maakten wij het beestje wakker? Nu ik naast het beestje sta en hem of haar recht aankijkt vertrouwt dit beestje ons niet meer en verdwijnt tussen het struikgewas.

Op het einde van het slechte pad is een parkeerplaats met een informatiebord. We zijn hier om iets na 16.00 uur. Als we bij de kust een ijskotent zien, dan trakteer ik iedereen op een ijsje. Dat hebben ze wel verdiend na de slechte hobbelerit door de Avakaskloof. We rijden door Kathikas, een klein dorpje. Het is nu 17.05 uur. Dit dorp ligt 23 km ten noorden van de grote stad Paphos op 645 meter hoogte. Er wonen ca. 350 mensen. Er worden veel Sultana druiven verbouwd.

Om 17.30 uur zijn we terug bij het Aphrodite Beach Hotel. We zoeken nog even naar de Boomkikkers in de Strelitzia plant. Er zitten meerdere verscholen in de bladeren. Op de Strelitzia bloem zit ook een heel mooie Bidsprinkhaan.

Als ik 's avonds op mijn kamer kom fladdert er een Boerenzwaluw in mijn kamer. De oudervogel probeert naar buiten te vliegen, maar blijft in het muggengaas hangen.

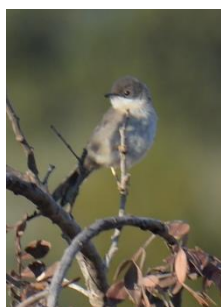
Vlak voor mijn deur is een buitenlamp en daarop heeft het zwaluw echtpaar een nest gebouwd. Er zitten 3 jongen in.

Vanmorgen begon de dag met een beetje bewolking, maar al snel was het helder en mooi weer met ca. 27°C. Vandaag hebben we 86 km gereden en er komen 9 nieuwe vogelsoorten bij. Totaal nu 89 soorten gezien

en/of gehoord.

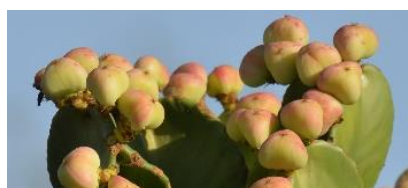
Dag 5: zaterdag 23 april

Het is zaterdagmorgen als de zon om 05.15 uur op komt. Licht bewolkt, maar het lijkt weer een mooie dag te worden om vogels te kijken en erop uit te gaan. We gaan weer samen wandelen aan de overkant van de weg. De zon komt mooi op, maar voor ons is het soms lastig om tegen de laagstaande zon in te kijken. We horen veel Cetti zangers. Ook de Oostelijke Vale Spotvogel is regelmatig te horen en te zien. De Kleine Zwartkop is ook al wakker. Ook veel Grasmussen. Een Braamsluiper laat zich veelvuldig horen. We wandelen wat hoger en wat verder de heuvel op dan gisteren. Plotseling een stuk of 15 Bijeneters. Die hoor je vaak eerst, voordat je ze ziet.

Als we om ca. 08.00 uur terug zijn bij het hotel voor het ontbijt, hebben we daar even geen tijd voor. We hebben al verschillende Wielewalen gezien, maar nu zitten er weer een paar in de hoge boom achter de boomgaard. Ze jodelen volop en dat trekt natuurlijk onze aandacht. De foto's zijn van ver gemaakt, maar de felle gele kleur spat er nog steeds vanaf.

De schijfcactussen hebben mooie vruchten. Als ze rijp zijn kun je ze eten. Maar trek wel een paar handschoenen aan, want er zitten dan heel veel kleine stekels aan.

Om 09.15 uur gaan we op stap. We worden uitgezwaaid door de mevrouw van het hotel. Petje af hoe ze deze mooie locatie omgetoverd heeft tot een klein paradijsje. Wij rijden door het nieuwe dorp Theletra. Iets verderop ligt het oude en bijna verlaten dorp Theletra. Het oude dorp is verlaten omdat er begin 1900 een zware aardbeving geweest is. De daarop volgende aardverschuiving heeft vele huizen verwoest. Men heeft een nieuw dorp gebouwd wat hoger op de berg. Maar enkele bewoners durven het toch weer aan om in het verwoeste dorp te gaan wonen. Ze hebben verwoeste huizen hersteld. De Koekoek laat zich veelvuldig horen. We stoppen direct na het verwoeste dorp in een bocht om de vele tientallen Spaanse mussen en hun nesten te bewonderen.

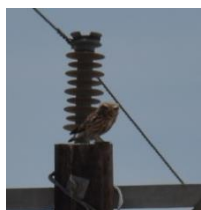
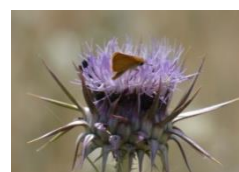

De nesten hebben een ingang aan de zijkant. Op de foto (rechtsonder het nest) is een echtpaar " bezig " met het voorbereiden van een gezinnetje.

Verder rijden richting Mandria op de B7, tot voorbij het vliegveld van Paphos. Onderweg zoeken we een mooi koffieplekje. We vinden een (niet zo mooi) plekje om koffie te drinken met uitzicht op Paphos. De derde grote stad van Cyprus. Daar is een oude stad die helemaal verdwenen was onder zand. Nu graven ze alles weer op. Vorige week zijn we daar geweest. Ik vond het heel interessant.

We drinken om 11.15 uur koffie op een soort parkeerplaats waar veel rommel neergegooid is. Vlak daarvoor reed ik wat te ver door en moest de bus keren. Ik tikte met de achterbumper een rots aan, maar ik zie geen beschadiging. Er groeien en bloeien hier mooie Orchideeën naast de parkeerplaats. We horen tijdens de koffiepauze een Brilgrasmus en Kleine Zwartkop zingen. Tame stadsduiven vliegen hier rond, samen met Huismussen. Corinne en Jan genieten volop van de koffie en fris tijdens de pauze. Op een elektriciteitsdraad zit een "propje". Het is een mus die de veren opgezet heeft. In een struik zit een Torenavalk. Jan zegt: "Rechts van het centenbakje zit de vogel". Net zagen we ook een familie Torenavalken. Vader en moeder met 4 jongen. Ook mooie bloeiende distels met vlinders erop om daar eten te zoeken. Na de koffie gaan wij naar de Asprokremmosdam.

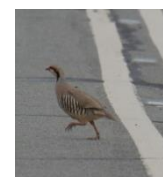

Onderweg daar naartoe zit er in een elektriciteitspaal een Steenuil. Het silhouet verraadt deze vogel meestal. Om 13.20 uur zijn we bij de dam. Hier lunchen we ook. 4 Kleine Zilverreigers proberen hun kostje bij elkaar te scharrelen in het ondiepe water aan de zijkant. Verder Kauwtjes en Bonte Kraaien. Plotseling vliegt er een Purperreiger op, beneden bij het water. De vogel is ver weg, maar duidelijk is de bruinige kleur en de grote lichtere bruinachtige vlakken op de bovenzijde waar te nemen. Verder een Bonte Kraai die staat te bidden. Dit heb ik een kraai niet eerder zien doen. Heel ver weg meeuwen. We wandelen naar het water. Opliegende Oeverlopers. De Purperreiger is bij het water gaan zitten en we proberen deze vogel daar zittend waar te nemen. Helaas lukt dit niet.

We vervolgen onze reis en rijden bij een groot veebedrijf langs, in de hoop hier wat vogels te zien, maar vooral een Steenuiltje. Jan roept plotseling stop, stop een Visarend op een silo. We rijden iets door en draaien de bus om deze vogel voorzichtig te naderen. Bij nadere bestudering blijkt het een plastic Slechtvalk te zijn die dienst doet als vogelverschrikker.

We volgen de B6 richting Pissouri en daarna naar Episcopie. Maar voordat we naar het hotel gaan, eerst een bezoek aan de rotsen waar de Cyprus Grasmus vaak te vinden is. Vlak voor de afslag naar de kliffen lopen 2 Aziatische steenpatrijzen over de weg. Even zijn ze kort aan het foerageren in de berm. Daarna verdwijnen ze in de struiken.

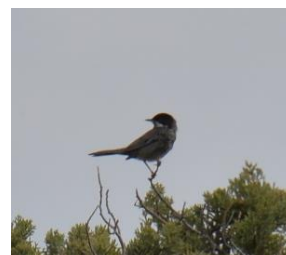

Op Cyprus broeden ongeveer 150 paartjes Eleonora valken. Het zijn broeders van hoge en steile rotswanden. De Kensingtonkliffen zijn een ideaal gebied voor deze snelle jagers. Ze broeden laat in de zomer. Waarom? Wij zeggen dat ze dan veel trekvogels kunnen vangen. Misschien. Van de wereldpopulatie Eleonora valken broedt 80% op Cyprus. Kenmerken van deze valk: lange, spitse vleugels, lange staart en een slank lichaam. De vogel vliegt als een Slechtvalk, maar kan ook heel gemakkelijk op opstijgende winden een glijvlucht maken. Je hebt donkere en licht gekleurde vormen. De vogel overwintert in Madagaskar. De valk kan zeer snel vliegen als hij een prooi achtervolgt, en soms valt hij dan als een steen naar beneden.

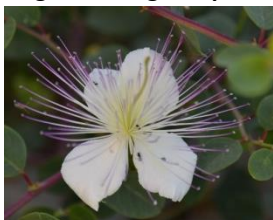
De Cyprus Grasmus is bij Episkopi Baai ook te vinden. Wij zoeken speciaal naar dit vogeltje omdat het alleen op Cyprus voor komt. We zien het vaak, alleen als een flits die even in een struik gaat zitten. Het beestje zit nooit lang stil. Hierbij een foto van week 1 en een foto van week 2. Als we naar de zee kijken zien we 6 Eleonora valken door de lucht zeilen. Ze geven een mooie vliegshow. Zoveel Eleonora valken

zie je niet vaak bij elkaar. Ze draaien wat om elkaar heen. Baltsvluchten? Best mogelijk. Corinne vindt met de telescoop 3 rustende Vale Gieren op de rotswand. Die grote afvalopruimers broeden hier ook op de rotsrichels.

Om een uur of 18.00 uur zijn we in het hotel in Episkopi. We zijn de enige gasten in dit immense hotel met 108 kamers. Eerst alle bagage naar de kamers en even opruimen. Daarna een biertje of een andere versnapering bestellen. We gaan buiten bij het zwembad zitten. Alweer een geslaagde dag. Het eten is weer voortreffelijk. Vorige week maakten ze eten voor ons, maar de hoeveelheid was voor een groep, 2x zo groot als de onze. Ik heb ze toen gevraagd om wat kleinere hoeveelheid te koken. Dat is ze wel gelukt, hoewel het nog te veel was. We hebben 142 km gereden en 6 nieuwe vogelsoorten waargenomen. De teller staat nu op 95 soorten. De manager van het hotel presenteert mij de rekening. Helaas moet hij die bij SNP indienen.

Dag 6: zondag 24 april

We gaan 's morgens met 6 personen wandelen. Jan, Atie, Ria, Nel, Arie en ik. Het is licht bewolkt maar lekker weer. We gaan naar het terrein achter het hotel. Ik heb gisteren verteld dat de Kappertjes plant hier uitbundig bloeit. Maar als we die willen bekijken hebben de gemeente werkers ze gemaaid. Ze stonden ook op de stoep tussen de tegels. Maar achter op het braakliggende terrein bloeien toch nog wat Kappertjes planten. Groenlingen en Kleine Zwartkop op het terrein waar allemaal bouwafval gestort is. Veel zwaluwen. Ook een Cyprus Tapuit.

Bij het hotel mooi bloeiende bomen. Die met de rode bloemen is een Banksia. De naam ontleent deze plant aan dhr. Joseph Banks (1743 – 1820). Er zijn 173 geslachten van deze plant die oorspronkelijk uit Australië komt. De bloemaren lijken net kegels.

Sommigen noemen het ook "lampen poetserplant" maar deze naam associeer ik met een andere plant. De houtachtige struiken kunnen wel 30 meter hoog worden. Iets voor 09.00 uur hebben we de bus weer vol gepakt met alle bagage. We gaan vlakbij eerst naar een kleine supermarkt voor de lunch inkopen. Om 09.15 uur zijn we weer op de plek waar we gisteren de Cyprus Grasmus gezien hebben. We zien ze regelmatig. Ik laat het geluid horen en daar reageren ze wel op. Er vliegen weer enkele Eleonora valken, Kuifaalscholvers en meeuwen. Er vliegt een sliert Zwarte Ibissen over. We kopen onderweg wat fruit. Er vliegt opnieuw een groot groep van wel 50 Zwarte Ibissen over.

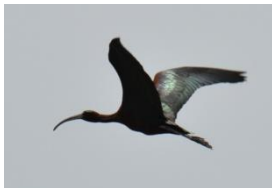

We rijden bij de zee langs over het Akrotiri schiereiland. In de verte een zwevende Zwarte Ooievaar die schijnbaar geen haast heeft. Verder Bonte kraaien en mussen. Achter een hek een gewone vrouwtjes Tapuit op een ronde steen. We drinken om 11.30 uur koffie bij de zee. Hier Gele Kwikstaarten. We stoppen bij het Akrotiri moeras. Hier een groepje van 10 Kemphanen en/of Kemphennen. Toen we nog reden met de bus zagen we niets zitten.

Maar zodra de bus stilstaat en de kijkers en telescoop in slagorde staan is er wel van alles te zien. Bij een soort rivier/sloot zien we ook Gele Kwikstaarten.

We zoeken verderop weer een parkeerplaats bij het moeras. Grote rietvelden waar ook vee in loopt. Melis heeft vorige week verteld dat ze dit hele gebied willen herinrichten. Het vee dat hier nu loopt, waarvan de meesten aan een touwtje zitten, mag straks niet meer overal lopen. Er komen afrasteringen die het vee tegen moeten houden. De boeren die hun vee hier nu laten grazen krijgen compensatie. De natuur krijgt meer ruimte in dit ca. 150 ha. grote terrein.

Het Akrotiri gebied is (en moet dat nog meer worden) een belangrijke trekvogel pleisterplaats. Het is een Ramsar gebied, een IBA = Important Bird Area en een SPA = Special Protection Area. Dit gebied is één van de weinige plaatsen waar de zeer zeldzame Witoog Eend nog broedt.

Een Zwarte Ibis vliegt op en we zien de mooie "iriserende kleuren" op de vleugel. We zien veel Kleine Zilverreigers met hun gele voetjes en zwarte snavel. Ook Ralreigers en Zwarte Ibissen wandelen hier in het weiland en langs de rand van

het riet. We wandelen over het gras richting rietveld. Opnieuw Zwarte Ibissen, Kleine Zilverreiger en een stuk of 5 Ralreigers.

De Ibissen lopen vlak bij het vee op zoek naar insecten die af komen op de mest van de runderen.

Een paartje Bonte Kraaien heeft hetzelfde idee. Het vee is een plaatselijk ras dat alleen op Cyprus voor komt. We waren om 13.30 uur bij het moeras. We horen Cetti zangers. We gaan hier een uurtje wandelen.

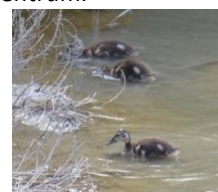
Een Bruine Kiekendief vliegt boven het moeras. De ralreigers lijken sneeuwwit als ze opvliegen. Ik hoor Bijeneters. Maar helaas kan ik ze niet vinden, dus ga ik met de telescoop deze mooie vogels zoeken. Een Buizerd en een Arendbuizerd zie ik dan met de telescoop. Ik had ze niet gezien met de kijker, dus dat ding bewijst maar weer wat het waard is. Er komen ook 2 Eleonora valken voorbij vliegen. Deze mooie, voor ons zeldzame valk hebben we deze week heel vaak gezien. Weer enkele Zwarte Ibissen vliegen voor ons weg als we door deze "polder" lopen.

Plotseling, bij het kleine hokje vandaan vliegend, een vrouwtje Blauwe Kiekendief. Deze vogel zie je in Nederland op de eilanden, waar ze ook broeden. Ieder jaar zie ik tijdens de ganzentellingen wel enkele keren Blauwe Kiekendieven. Zowel mannetjes, vrouwtjes als jonge vogels. 3 Zomertortels zien we aan de rand van het gebied. De Graszanger horen we bijna overal op het eiland. Ook de Kleine Karekiet laat zich hier in het riet horen. Gele Kwikstaarten lopen bij de koeien. Welke ondersoort het is kan ik vanaf deze afstand niet zien. Natuurlijk zoeken ze hier ook naar insecten.

We bezoeken een groot informatie centrum. Hier zijn we rond 14.45 uur. Hier heel veel informatie over Cyprus uitgestald. Vogels, dieren en planten. Ook welke producten men maakt van riet dat hier (nu nog) geoogst wordt. Op het buitenplateau van dit informatie centrum heb je een mooi uitzicht over het grote zoutmeer. Steltkluten, Flamingo's en niet te determineren eenden op het water. Vlak voor het gebouw in de begroeiing een Zwarte Frankolijn.

Plotseling 6 Bijeneters die voor ons langs vliegen. Ze vangen insecten in de lucht, meestal bijen en wespen, en peuzelen die vaak al vliegend op. Eerst peuteren ze de giftige angel uit de bij of wesp. Het vliegbeeld is heel apart. Ze vliegen een stukje en zweven dan weer een stukje. Het lijkt wel wat op fladderen omdat ze natuurlijk heen en weer vliegen om de insecten te vangen. Om 15.25 uur verlaten we het informatie centrum. Er komt ook een andere, luidruchtige "vogel" overvliegen. Een C 130 vrachtvliegtuig.

We rijden om het meer heen over een zandvlakte. Hier kleine Strandloper en Strandpleviertjes. Er vliegt een Hop uit de begroeiing. Een paartje Kuifleeuweriken maken elkaar het hof. Bij het restaurant Oasis zien we een mooie Tapuit. Verder nog wat Kneutjes en niet gedetermineerde vogels.

Er volgt een levendige discussie wat we wel/niet gezien hebben en wat het wel/niet was. Dat brengt wat leven in de brouwerij vind ik. We stoppen bij de vogelhut bij de haven van Limasol. Er zwemmen een paar jonge eenden. Wie de vader en moeder zijn weten we niet, want die zijn er niet bij. Wij gaan ervan uit dat het jongen zijn van de Witoogeend. Maar wie de vader en moeder zijn is een levendige discussie.

Ik hoor een Waterhoentje. We horen een Zwarte Frankolijn roepen, maar zien die niet. Wilde eenden op een steen en een Graszanger met zijn typische vlucht. Er vliegt een Kleine Zilverreiger op uit het riet, maar deze gaat ook direct weer – voor ons onzichtbaar - achter het riet zitten. Een Meerkoet komt uit het riet zwemmen.

Ik zie iets kleins en wit. Het is een losse witte veer. Oeverzwaluwen vliegen voor de hut. Kleine Karekiet horen we, direct daarna zien we het vogeltje ook boven in het riet foerageren.

Opeens roept Nel "Ijsvogel". Die moet ergens in het riet zitten, maar om de vogel te vinden is nog niet gemakkelijk. Pas na lang aanwijzingen geven, zien wij de vogel allemaal op een rietstengel zitten. Hier is natuurlijk zachte grond en dus ook een mogelijke broedplaats van de Ijsvogel. We horen nog een Rietzanger. De zwaluwen drinken al vliegend boven het water, net met de snavel in het water.

Een paar Dodaarsjes, maar die zijn moeilijk te zien. Zij zwemmen bijna verscholen achter het riet. Even later zit hij/zij bij de eenden op de steen. Er wordt een volledig nieuwe soort vogel gezien: "een paarse driesteensloper". Die heb ik ook nog nooit gezien.

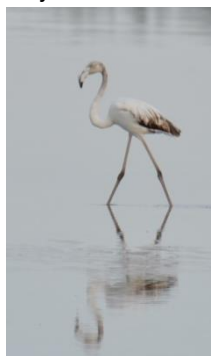
We rijden naar het hotel in Larnaca. In de bus worden allemaal leuke vogels bedacht die we nog "moeten" tegenkomen. Marmereend, Krakeend, slobberende Slobeend, Cyprus Eidereend die op zoet water voorkomt enz. Ja, het voorspelde aantal moet wel gehaald worden natuurlijk. Om 17.05 uur rijden we over de rondweg/snelweg A1 bij Limasol. Er staat een heel grote Russische Orthodoxe kerk vlak bij de snelweg. We nemen afslag 25 naar Agia Althanasia. We zagen net een groepje Zwarte Ibissen.

Zondagavond 24 april zijn we om 18.20 uur weer in het hotel bij Perivolia. We gaan 19.15 uur lijsten en daarna eten. We eten weer in het restaurant vlak bij ons hotel. Dit restaurant ligt aan zee en heet Dimoto. Een prachtige locatie en heel erg lekker eten. Allemaal kleine hapjes. Dit noemen ze een Mezze maaltijd. Allemaal Cypriotische en Mediterrane gerechten. We waren om 21.30 allemaal verzadigd van de heerlijke maaltijd.

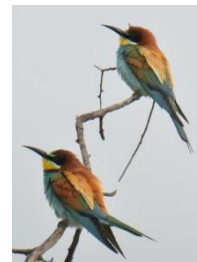
Dag 7: maandag 25 april

Ik ben om 06.00 uur opgestaan. Even op het kleine balkonnetje gestaan om de omgeving te bekijken. Het is licht bewolkt maar helemaal niet koud. Zwaluwen drinken al vliegend uit het zwembad, mensen laten hun hondje uit, er worden huizen of hotels gebouwd en de timmerlieden zijn al druk in de weer. Er vliegen stadsduiven en Huismussen. We gaan om 06.45 uur nog eens naar de meertjes achter het vliegveld. Daar is altijd wat te zien.

Bij het eerste meertje staan de Flamingo's niet ver weg in het ondiepe water. De jonge vogels zijn nog "zwart wit". Veel Kleine Strandlopers, Sporenkievitten, Groenpootruiters, Dwergsterns, Ralreigers, Strandplevier, Kemphanen en Kemphebben en achteraan op het meertje veel kleine steltlopers. Witte kwikken vliegen over. Bij de vogelkijkhut bij het kunstmatige meertje Bijeneters.

Helaas lukt het mij niet een mooie foto van de Bijeneters op Cyprus te maken. Daarom een foto gemaakt in Bulgarije op 8 mei 2016. Wat zit daar? Een Frankolijn zeggen we allemaal. Maar de telescoop "vertelt" ons dat het een Wilde Eend is. Soms is er iets van "wishfull birding".

Op de achtergrond de knallen van het vliegveld om vogels te verjagen. We horen overall om ons heen Zwarte Frankolijnen. Ze roepen het meeste vlak voor en tijdens zonsopkomst. Ze hebben een heel eigen geluid dat je niet kunt verwarren met het geluid van andere vogels. De Zwarte Frankolijn is een standvogel. We zien ze ook in de begroeiing lopen. Waarschijnlijk zijn ze hun territorium aan het afbakenen.

Elly ziet onverwacht een Kwak voorbij vliegen. Ze zegt: "Daar vliegt een reigerachtige". Kwakken foerageren in de avond- of ochtendschemer. Overdag rusten ze in het riet, in struiken of bomen. Deze kolonie broeder broedt in moerassen en rivieroeveren, meestal niet in het riet. Het nest wordt gemaakt van takken in bomen of struiken. Hierbij een foto, gemaakt op 4 mei 2016 in Bulgarije.

Aan de overkant een paar Balkan Kwikstaarten. Dit is een ondersoort van de Gele Kwikstaarten. Een Bonte Kraai valt een Torenvalk lastig. Dit lijkt een spelletje van kraaien. Je ziet dit heel vaak. Zelf Raven vallen roofvogels lastig die 3 of 4 x zo groot zijn als zij zelf. Ik zie een mooie duif op de graanstoppel. Het is een Zomertortel. Meestal is deze vogel erg schuw. Zodra je in de buurt bent vliegt hij/zij al weg. Verder vliegen

hier veel tamme duiven rond. Voer voor roofvogels.

We gaan vandaag naar Oroklini in het oosten van Cyprus. Maar eerst gaan we naar het ziekenhuis, we halen de röntgenfoto op, die afgelopen week gemaakt is van de pols van Ria. Die kan ze ophalen tegen betaling van € 10,00 dacht ik. Dan kan ze die foto in Nederland aan de artsen laten zien. Het ziekenhuis is wat gedateerd, maar naast het bestaande gebouw bouwen ze alvast aan een geheel nieuw gebouw wat er degelijk en mooi uitziet.

Wij moeten wachten en ik schil een sinaasappel. Maar die is zo zuur dat ik die absoluut niet op ga eten. De deelnemers wandelen wat op het terrein om toch nog enkele vogels te spotten. We hebben ook nog tijd om een kop koffie te drinken in een klein kroegje aan de rand van het parkeer terrein van het ziekenhuis.

Na het bezoek aan het ziekenhuis vertrekken we om ca 10.00 uur naar Oroklini. Dit is een klein meertje dat tegen de snelweg aan ligt. De bedoeling was, 4 jaar geleden, om dat meertje in te polderen en er huizen te bouwen. Maar de Cyprische Vogelbescherming heeft hiertegen geprotesteerd en met succes.

Na een klein half uurtje rijden zijn we om 10.25 uur bij het meertje. De hoge vogelkijkhut is een prima plek om de omgeving te bekijken. Hier heel veel Koereigers. Die broeden pas 2 jaar op enkele eilandjes in het meer. We kunnen ze heel goed zien door kijker en telescoop. Hier ook nog Wilde

Eenden, Dodaars, Meerkoeten, Groenpootruiters en Flamingo's. Heel veel Huiszwaluwen en Oeverzwaluwen die boven het water foerageren. Als de deelnemers in de hut naar vogels kijken ga ik even tanken aan de overkant van de weg. Als ik terug kom vraag ik wat ze gezien hebben. Sporenkievit, veel Koereigers, Witgatje, Huiszwaluwen, Oeverzwaluwen, Flamingo's, Krooneenden, Dodaars, Kemphanen, Wilde eend, Waterhoen, Steltkluut, Cetti zanger, Groenpootruiters, Wintertalingen, Poelruiters, Oeverlopers, Bosruiter en nog wat kleine zangers.

En de Grutto die er vorige week ook al was, die is hier nog steeds. We moeten ophouden, want anders wordt de lijst te lang! Jan is het daar helemaal niet mee eens.

Er lopen ook 3 Temmincks Strandloper. Er komen ook nog Kleine Zilverreigers aanvliegen. En een Pijlstaart zit tussen de gewone Wilde eenden. De Pijlstaart is een heel mooi gekleurde eend.

We gaan nu naar de overkant van de plas. Ik was daar net al even heen gereden om te verkennen

We zoeken een hoog uitkijkpunt in half afgebouwde huizen. Er zitten verschillende Grauwe Vliegenvangers. Het gedrag van deze vogels is heel kenmerkend. Ze zitten ergens te wachten tot er een insect langs vliegt. Ze vliegen er achteraan en, gepakt of niet, ze gaan vaak weer op dezelfde plaats zitten.

Om 12.40 uur gaan we naar Cape Gkreko. Wat een aparte schrijfwijze. Cape Gkreko is de oostpunt van Cyprus. Het is ruim een half uur rijden vanaf hier via de snelweg. We doen lunchinkopen in Agia Napa en daarna zijn we naar Cape Gkreko gereden. Hier waait het hard. Tapuiten, Spaanse mussen, duiven en Groenlingen scharrelen hier rond. Een Hardoen zit op een rots. Deze dieren zoeken altijd een warm plekje in de zon. Er wordt iets gezien, maar ik weet nog niet wat. Mijn telescoop waait om en dus moet ik dat ding eerst schoonmaken. Een Grauwe Vliegenvanger met een mooie gele vlek onder de kin.

Het is niet fel geel, maar een gele waas tussen de strepen. Een Putter met jongen is aan het foerageren.

Ook een paartje Torenvalken zeilt hier op de harde wind. Ze hoeven hun vleugels niet te gebruiken om te bidden. De vleugels spreiden en gewoon in de sterke wind blijven "hangen". Er wordt een Heggemus gezien. Ik heb mijn twijfels of het wel een Heggemus is. Later

stuurt Nel een foto van dit beestje. Het is een juveniele Brilgrasmus. Bedankt Nel voor de mooie foto.

Ook verschillende Kleine Zwartkoppen in de lage struiken. Een Geelpootmeeuw heeft ook moeite om tegen de wind in te vliegen.

We zien een grote groep witte meeuwen op een rots zitten. Maar de telescoop "vertelt" dat het een stuk of 30 Kleine Zilverreigers zijn. Even later komen ze moeizaam tegen de wind in langs vliegen. Als we op de uiterste punt komen waaien we zowat van onze sokken. Kleine vogels zien we ook niet, want die kunnen met deze wind niet eens vliegen. Ze blijven wijselijk weggedoken in de begroeiing.

We wandelen terug en komen een beetje in de luwte van de hoge rotsen. Er komen een stuk of 10 Putters uit het gras en ook nog wat Groenlingen. Een Paapje zit in een hoge grasstengel. Als we door de graanstoppel terug lopen zit er een geheel witte tamme duif op enkele meters van ons vandaan. Bij de bus zit een Roodkopklauwier in een struik. Die zat er ook al toen wij hier aankwamen.

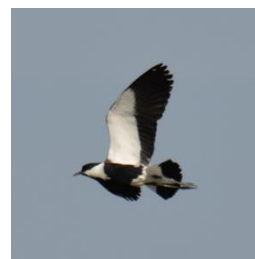
Als we hier alles bekeken hebben gaan we terug naar het Oroklini meertje. Ik zoek een alternatieve route via binnen wegen. Dan rij je langzamer en meestal zie je ook meer vogels en of dieren. Ik rij een kleine weg in.

Als we bij een stuk groot akkerland komen roept Arie ineens "Griel, Griel". Als we stoppen zien we inderdaad een Griel. Die loopt wat zenuwachtig rond midden op het land. Plotseling nog een Griel en een juveniele Griel loopt een klein stukje op het kale land. Wat een geluk dat de Griel net bewoog en ging zitten toen Arie keek. Als ze stil blijven zitten zie je deze vogel niet. We kunnen de vogels mooi bekijken vanuit de rijdende schuilhut "de bus".

We rijden speciaal voor Jan naar een plekje waar hij ook wat mooie foto's kan maken. We waren om ca. 16.30 uur weer in de hut bij Oroklini. Hier ook even koffie drinken. Bij de hut: Cetti's Zangers, Kleine Karekieten, op de achtergrond wel 75 Koereigers, een Kleine Zwartkop in het riet. Ook nog Dodaars en Wilde eenden, Wintertalingen, Meerkoeten, Waterhoentjes en bakkeleide Sporenkievit. In het struikgewas een Graszanger.

Ook enkele Pijlstaarten in het water. Watersnippen zitten aan de rand. Die zie ik veel in de omgeving waar ik woon. Als ik soms 's morgens rond 06.00 uur in september de koeien van een kennis uit de weide haal vliegen ze bij tientallen

uit het natte gras. Ook een Zwarte Ibis vliegt over de plas. Een paartje Krooneend staan regelmatig "op de kop" in het water om te foerageren.

Om 17.40 uur zijn we terug bij ons hotel in Perivolia. We zitten met Atie, Nel, Elly en Corinne op het terras een borrel of versnapering te drinken. Ik zit met de rug naar het zwembad en met het gezicht naar de glazen pui. Opeens een vogel in het glas "zichtbaar" als in een spiegel. Ik zeg duif, nee valk. We draaien ons allemaal snel om naar de vogel en er dwarrelt een Smelleken vlak bij het hotel langs. Wel heel apart om een vogel op deze manier te zien en dan ook nog een Smelleken. Deze valk zie je al niet zo vaak. We gaan rond 19.00 uur naar het restaurant hier vlakbij om weer Mezze te eten. Allemaal kleine hapjes uit de mediterrane keuken en van Cyprus. Het was weer overheerlijk, maar veel te veel.

Dag 8: dinsdag 26 april

Ik ben om 06.00 uur op. Het is rustig weer. De harde wind van gisteren is helemaal gaan "liggen". We gaan vandaag weer naar Nederland. Maar we gaan vanmorgen toch nog even naar de poeltjes hier vlak bij het hotel. We rijden gewoon op het droge land van een boer over de graanstoppel naar het water. Achter het vliegveld waar de radar draait is een grote waterplas. Dwergstern, Kleine Strandlopers, Kemphanen en Kemphennen. Strandpleviertjes en achter op de plas veel steltlopers. Op een paal zit een heel mooie zingende Zwarte Frankolijn.

Er zwemmen heel veel Wilde Eenden. Meer dan andere keren. Ook een eend met jongen. Een Pijlstaart staat ook hier op de kop om voedsel te zoeken. Een juveniele Flamingo is vlakbij. Een juveniele Zomertaling, Meerkoeten en Dodaarsjes. Aan de overkant een bruinige vogel zegt iemand. Witooggeend. Die zie je niet veel, ook hier niet op het eiland. Hiernaast een foto van week 1. Een Slobeend, een Casarca en veel Bijeneters achter de hut. De bijeneters zitten op de draad bij het begin van het pad naar de vogelkijkhut. Het zijn er een stuk of 10. Steltkluten, een Grutto, Tureluurs en een Groenpootruiter.

Om 08.00 uur zijn we weer bij het hotel. Ontbijt en de koffers in de bus. We gaan om 09.15 uur naar het vliegveld. Dat is een ritje van ca. 15 minuten. Alle koffers uit de bus en iedereen gaat naar binnen. Ik parkeer de bus en pak nog de laatste dingen in mijn koffer. Om 12.20 uur zijn we los van de grond. We zien Larnaca onder ons doorglijden. We hebben een vlotte vliegreis terug. 16.20 uur zijn we op Schiphol.

Iedereen bedankt voor de fijne vogelweek op Cyprus.
Met vriendelijke vogelgroet,

Herman Postma

